

vyloučena případná záměna s jiným činem. Bylo-li použito v hlavní otázce slov zákona »způsobem činným spolupůsobil při samém vykonávání loupežné vraždy« k vyznačení přímého účastenství (§ 136 tr. zák.) obžalovaného na zločinu loupežné vraždy, spáchaném Ant. S-em, neodporuje doslov ten předpisu § 318 tr. ř. a bylo jen právem obhajoby, jehož nepoužila, žádati ve smyslu § 323 odst. 3 posl. věta tr. ř. za dodatkovou otázku kontrolní, jež by onen zákonný znak vyjadřovala skutečnými poměry jemu odpovídajícími; nebylo však povinností soudu zatěžovati jasné označení činu v otázce hlavní zbytečným specialisováním a konkrétními údaji, jichž obžaloba použila k odůvodnění onoho přímého účastenství, tím méně dáti bez popudu obhajoby otázku kontrolní. Další výtká zmateční stížnosti s hlediska čís. 6 § 344 tr. ř., že porotní soud podle návrhu obhajoby nedal k otázce eventuelní dodatkovou otázku na neodolatelné donucení, nepřichází ve smyslu § 344 předp. odst. tr. ř. vůbec v úvahu, ježto pro kladné zodpovědění otázky hlavní nestala se eventuelní otázka vůbec předmětem výroku poroty a takto — aniž by bylo třeba vůbec zabývati se vývody stížnosti, zda otázka obhajobou navržená obsahem svým měla vůbec oporu v zodpovídání se obžalovaného a ve výsledcích řízení — případná formální vada nemohla působiti na rozhodnutí způsobem obžalovanému nepříznivým. Není odůvodněna ani výtká nesprávného právního poučení podle § 344 čís. 8 tr. ř. uplatňovaná ve spojení s výtkou podle § 344 čís. 5 tr. ř. pro nevyhovění návrhu obhajoby na protokolování resumé předsedy porotního soudu, případně jeho právního poučení porotcům. Výtkám těm bylo by lze přiznati úspěch jen, kdyby bylo jasno, že právní poučení předsedo bylo nesprávné. Takovou vadu však zmateční stížnost neuplatňuje, tvrdíc jen, že předseda vycházel ve svém přednesu z předpokladu, že S. spáchal loupežnou vraždu. Předpoklad ten jest však rázu čistě skutkového, nikoliv právního, ano se netvrdí, že se předseda mýlil ohledně právního výkladu pojmu loupežné vraždy. Není tu tedy zmatečnosti podle čís. 8 § 344 tr. ř., která předpokládá mylné právní poučení, ani zmatečnosti podle čís. 5 § 344 tr. ř., pokud přednes předsedy protokolován nebyl přes návrh obhajoby a přes příslušné nařízení předsedy, by protokolován byl.

Čís. 3701.

O podání, označeném jako »odvolání«, které obžalovaný sám sepsal a jež je svým provedením zmateční stížností, jest rozhodnouti jako o zmateční stížnosti.

Okolnost, že samosoudce, který provedl hlavní přelíčení a vynesl rozsudek, činil v této věci návrhy jako státní zástupce a byl proto z projednání věci vyloučen (§ 68 čís. 2 tr. ř.), nemůže uplatňovati jako zmatek čís. 1 § 281 obžalovaný který, když mu byla ona okolnost samosoudcem sdělena a když byl náležitě poučen, projevil souhlas s tím, by věc byla tímto soudcem projednána.

Není přípustno podati ve lhůtě podle § 1 čís. 3 novely k tr. ř., určené k doplnění, obsahově změněnou zmateční stížnost.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1929, Zm I 576 /29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 12. ledna 1929, pokud jím byl uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197 a 200 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zrušovací soud vyslovil již v rozhodnutí sb. n. s. č. 3530, že podání, označené jako »odvolání«, které obžalovaný sám sepsal a jímž napadá odsuzující rozsudek, je svým obsahem provedením zmateční stížnosti. O podání tom jest nyní rozhodnuto jako o zmateční stížnosti, poněvadž obžalovaný příkazu jemu podle druhé věty § 1 čís. 3 novely k tr. ř. včas vyhověl a zároveň svým obhájcem podal včas nové provedení zmateční stížnosti, v němž obsah zmateční stížnosti obžalovaným samým sepsané je reprodukován. Než zmateční stížnost je zřejmě bezdůvodná, pokud se týče není provedena po zákonu. Uplatňuje především, že soudce, jenž v souzeném případě provedl hlavní přelíčení a vynesl rozsudek, vedl před tím vyšetřování a podal obžalobu jako státní zástupce. Tím napovídá důvod zmatečnosti čís. 1 § 281 tr. ř. pro porušení předpisu § 68 čís. 2 a odst. 2 tr. ř. — Leč neodpovídá spisům, že soudce, o něhož jde, působil v této věci jako soudce vyšetřující, a není tu proto podkladu pro dovolání se zmatku čís. 1 § 281 tr. ř. pro porušení předpisu odst. 2 § 68 tr. ř. Co se týče čís. 2 § 68 tr. ř., je pravda, že soudce, jenž provedl hlavní přelíčení a vynesl napadený rozsudek, činil v této věci návrhy jako státní zástupce a byl proto z projednávání této věci podle onoho zákonného ustanovení vyloučen. Než podle záznamů protokolu o hlavním přelíčení byla tato okolnost samosoudcem obžalovanému sdělena, načež obžalovaný po náležitém poučení projevil souhlas s tím, by samosoudce jeho věc projednal, a vzdal se výslovně práva, uplatňovati z tohoto důvodu zmatečnost podle čís. 1 § 281 tr. ř. Za tohoto stavu věci a vzhledem k předpisu poslední věty čís. 1 § 281 tr. ř. nepřichází obžalovanému k dobru opravný prostředek zmateční stížnosti, an při hlavním přelíčení o skutečnosti, zakládající zmatečnost, zvěděl, neuplatnil ji však po rozumu zákona, naopak se práva jemu podle zákona příslušejícího výslovně vzdal. Ve zmateční stížnosti podané obhájcem uplatňuje se kromě toho ještě zmatek podle čís. 9a) § 281 tr. ř. Zmateční stížnost obžalovaným samým sepsaná neposkytuje však opory pro takovéto uplatňování a není podle zákona přípustno, podati ve lhůtě podle § 1 čís. 3 novely k tr. ř., určené k doplnění, obsahově změněnou zmateční stížnost (sb. n. s. č. 1231).